"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବିଶ୍ୱର ରାଜତନ୍ତ୍ର ବାହୁବଳ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗବଳ ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ନିୟମ ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଶିବବାବା ନିଜେ ନିଜ ଉପରେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେଖ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା — ମୁଁ ତୁମକୁ ପଢ଼ାଉଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେବେ କାହାଠାରୁ ପଢ଼ି ନାହିଁ । ମୋର କେହି ବି ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରରେ ମୁଁ ପୁନରଜନ୍ମ ନେଉନାହିଁ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ଜନ୍ମର କାହାଣୀ ଶୁଣାଉଛି । ନିଜେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାରା ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଶୁଣାଉଛି ।

ଓଁ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିଯାଇଛ । ଆଗରୁ ଏସବୁ କଥା ଜାଣିନଥିଲ ଏବେ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଲ । ତେବେ ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆସୁଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛି । ମୁଁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ମୁଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ବୁଝିଯିବା ଦରକାର ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛୁ । ବାବା ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉନାହାନ୍ତି । ପୁଣି ତାଙ୍କ ଠାରେ ଅନୁଭବ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ? ଆମକୁ ତ' ଅନୁଭବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ବାବା କେଉଁଠାରୁ ଅନୁଭବ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ? ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ଅନୁଭବ ହେବା ଦରକାର ନା ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କହିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହିଁ । ତେବେ ମୋ ଭିତରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ? ଶିକ୍ଷକମାନେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରୂପେ ସିଏ ଆଗରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଶିବବାବା କିପରି ପଢ଼ିଲେ ? ଏହାଙ୍କୁ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜଣାପଡିଲା, ଯେବେକି ନିଜେ ୮୪ ଜନ୍ମରେ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ବୀଜରୂପ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଜାଣିଥା'ନ୍ତି । ନିଜେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସବୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏହା ମଧ୍ୟ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ବାବା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ପଢ଼ିଛନ୍ତି । କୁହାଯାଇଥାଏ ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବରୁ ଗଚ୍ଛିତ ଅଛି, ଯାହାକି ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଶିକ୍ଷକ ହେଲେ ନା । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବା କଥା ନା, ଏହାଙ୍କୁ ବଡ-ବଡ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି, ଈଶ୍ୱର, ପ୍ରଭୁ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଆଦି-ଆଦି । ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ କିଭଳି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି । ତାଙ୍କ ଭିତରେ କେଉଁଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲା ଯାହା ତୁମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ? ତାଙ୍କର ତ' କେହି ବାପା ମଧ୍ୟ ନାହାଁନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନେଲେ ବା ବୁଝିଲେ । ତୁମେ ସବୁ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟ । ସେହି ଜଣେ ହିଁ ତୁମର ପିତା ଅଟନ୍ତି, ସୃଷ୍ଟିରୂପୀ ବୃକ୍ଷର ବୀଜରୂପ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । କେତେ ଜ୍ଞାନ ବସି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ୮୪ ଜନ୍ମ ମୁଁ ନେଉନାହିଁ, ତୁମେ ନେଉଛ । ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବ ନା — ବାବା ଆପଣ କିପରି ଜାଣିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ପିଲାମାନେ ଅନାଦି ଡ୍ରାମା ଅନୁଯାୟୀ ମୋ ଭିତରେ ପ୍ରଥମରୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ତ' ମୋତେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ କୁହାଯାଉଛି । ନିଜେ ଚକ୍ରରେ ଆସୁନାହାଁନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ହେବାର ଅଛି । ତାଙ୍କ ଠାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ କେଉଁଠାରୁ ମିଳିଲା ? ତୁମକୁ ତ' ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଲା । ତେବେ ବାବାଙ୍କଠାରେ ଜ୍ଞାନ ସ୍ୱତଃ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥାଏ ଜ୍ଞାନର ସାଗର । ସିଏ କେଉଁଠାରୁ ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱତଃ ଜଣା ଅଛି ତେଣୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ନା, ତେଣୁ ଏହାକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା କୁହାଯାଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି । ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ଜ୍ଞାନ ସାଗର କୁହାଯାଉଛି — ପ୍ରଥମତଃ ଏହା ବୁଝିଯିବାର କଥା, ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା ପୁଣି କ'ଣ ? ଏହି (ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ) ଚିତ୍ର ତୁମେ ଦେଖାଇଲେ କେହି କେହି ପଚାରିବେ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ତ' ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଥିବ ଏବଂ ଯିଏ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଥିବ । ଦୁଇଜଣ ଆତ୍ମା ହେଲେ ନା । ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆଉ ଜଣେ ନାରାୟଣଙ୍କର । କିନ୍ତୁ ବିଚାର କରାଗଲେ ଏମାନେ ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ । ଏହା ଏକ ଦେବତା (ବିଷ୍ଣୁ)ର ଚିତ୍ର ରୂପରେ ନମୁନା ଦେଖାଯାଉଛି । ଇଏ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଗୁହ୍ୟ କଥା । ବାବା ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଯାହା ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ପଢ଼ାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମା ଓ ବିଷ୍ଣୁ ଦୁଇ ଜଣ ଆତ୍ମା ନୁହଁନ୍ତି । ସେହିଭଳି ସରସ୍ୱତୀ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଉଭୟଙ୍କର ଦୁଇଟି ଆତ୍ମା ନା ଗୋଟିଏ ? ଆତ୍ମା ତ' ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଦୁଇଟି । ଏହି ସରସ୍ୱତୀ ହିଁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଗଣାଯିବ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ହିଁ ନେଉଛି । ଏହା ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା, ଦେବତାରୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ନେଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଏହା ଏକ ନମୁନା ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଛି — କିଭଳି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । 'ହମ୍

ସୋ'ର ଅର୍ଥ କେତେ ସୁନ୍ଦର । ଏହାକୁ କୁହାଯାଇଥାଏ ଗୁହ୍ୟରୁ ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଏହା ବୁଝିବା ଦରକାର ଯେ ଆମେ ଏକ ପିତାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବାସ୍ତବରେ ପରମଧାମ ନିବାସୀ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ଏଠାକୁ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏହା ଏକ ଖେଳ ଅଟେ । ବାବା ତୁମକୁ ବସି ଏହି ଖେଳର ସମାଚାର ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତ' ସ୍ୱତଃ ଜାଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କେହି ଶିଖାଇନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ୮୪ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ସେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯାହାକି ଏହି ସମୟରେ ତୁମକୁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ଭୁଲି ଯାଉଛ । ତେଣୁ ତା'ର ଶାସ୍ତ୍ର କିପରି ହୋଇପାରିବ । ବାବା ତ' କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । ପୁଣି କିପରି ଆସି ନୂଆ କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଅଧାକଳ୍ପ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାନୁଯାୟୀ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଡ୍ରାମାର ବିଶାଳ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ତାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀରର ଆଧାର ନେବାକୁ ପଡିବ । ଶିବବାବା ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ବସି, ଏହି ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଲୋକମାନେ ତ କାହାଣୀ ଶୁଣାଇ ସୃଷ୍ଟିର ଆୟୁଷ କେତେ ଲମ୍ବା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ହିଁ ପୁଣି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ହେଉଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ କୁହାଯାଉଛି ସ୍ୱର୍ଗ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନର୍କ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଦୁନିଆ ତ' ଗୋଟିଏ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ସେଠାରେ ଅପାର ସୁଖ ଥାଏ । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ନୂଆ ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ଏହାକୁ ପୁରୁଣା କୁହାଯିବ । ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଲୌହଯୁଗୀ ଦୁନିଆ । ଯେପରି ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଓ ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି – ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନଗଣ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ହେବ । ଏଠାରେ ତ' ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ । ଏହାକୁ ନୂଆ କିପରି କୁହାଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ହେବ । ସେଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜ୍ୟ କରିବେ । ତାକୁ କୁହାଯିବ ସତ୍ୟଯୁଗ । ତୁମେ ଏହି ସାରା ଭାରତରେ ରାଜ୍ୟ କରିବ । ତୁମର ରାଜଧାନୀ ଯମୁନା କୂଳରେ ହେବ । ଅନ୍ତିମ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ଗଦି ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଚାଲିଛି । ରାମରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ରହିବ ନାହିଁ । ତାକୁ ପରୀସ୍ତାନ କୁହାଯିବ । ପୁଣି ଯିଏ ଯେପରି ରାଜା ହୋଇଥା'ନ୍ତି ସେ ନିଜ ରାଜଧାନୀର ନାମ ସେହିପରି ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ ସବୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଅଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମେ ପାଠ ପଢୁଛ । ପୁନର୍ବାର ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛ ତୁମର ଶିକ୍ଷାଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ବାବା ତଳକୁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ, ଯେତେବେଳେ କି କଳିଯୁଗ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ବାବା ଏହାର ହିସାବ ମଧ୍ୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜଣାନାହିଁ କି ବ୍ରହ୍ମା କିଏ ? ଶୁଣିଛନ୍ତି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ପ୍ରଜା ଅଟ ନା । ତେଣୁ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର କୁମାରୀ କହୁଛ । ନିରାକାର ଆତ୍ମା ରୂପରେ ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଶିବବଂଶୀ ଅଟ । ପୁଣି ସାକାରରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ ଭଉଣୀ ହେଉଛ ତୁମର ଆଉ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେ କଳିଯୁଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲୁଛ କାହିଁକିନା ତାହା ବନ୍ଧନ ଅଟେ । ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଚୁଟି ରଖିଥା'ନ୍ତି । ଚୁଟି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଚିହ୍ନ ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହା ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳ ଅଟେ । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି କଳିଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ସାଧାରଣତଃ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପଣ୍ଡା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କେତେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ ଖାଇଥା'ନ୍ତି ଆଉ କେତେକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗୀତା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଏହି ଗୀତା ଶୁଣାଉଛ । ସେ ବି ଗୀତା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି ତୁମେ ବି ଗୀତା ଶୁଣାଉଛ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହୁଛି । ତୁମେ କହୁଛ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଭଗବାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେବତା କୁହାଯିବ । ତାଙ୍କଠାରେ ଦିବ୍ୟଗୁଣ ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ତ' ଏହି ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖାଯାଇ ପାରିବ । ଶିବ ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖିବ ଶିବଙ୍କର ଶରୀର ନଥାଏ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମ ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମା । ଈଶ୍ୱର, ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ ଆଦି ଶବ୍ଦର କୌଣସି ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମା ହିଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନୁହଁ । ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଓ ତୁମ ଆତ୍ମାରେ କେତେ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏବେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଶିଖୁଛ । ସେ କାହାଠାରୁ ଶିଖିନାହାନ୍ତି । ସେ ତ' ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ସେହି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ତୁମେ ପିତା ମଧ୍ୟ କହୁଛ, ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଏବଂ ଗୁରୁ ମଧ୍ୟ କହୁଛ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଉ କୌଣସି ଆତ୍ମା ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ଗୁରୁ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ହିଁ ପରମଆତ୍ମା ଯାହାଙ୍କୁ କୁହାଯାଉଛି ସର୍ବୋଚ୍ଚ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାପା ଦରକାର ପୁଣି ଶିକ୍ଷକ ପରେ ପୁଣି ଦରକାର ଗୁରୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ସଦଗତି ଦାତା ସଦଗୁରୁ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ସଦଗତି ଦାତା ଗୁରୁ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ । ବାକି ତ ଗୁରୁ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦଗତି ଦେଉଛି । ତୁମେ ସବୁ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଯିବ । ବାକି ସବୁ ଯିବେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ, ଯାହାକୁ ପରମଧାମ କୁହାଯାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ବାକି ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ରହିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସବୁ ଆତ୍ମା ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯିବେ । ସଦଗତି କୁହାଯାଏ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ, ପୁଣି ଅଭିନୟ କରି କରି ଦୁର୍ଗତିକୁ ଆସିଯାଉଛ । ତୁମେ ହିଁ ସଦଗତିରୁ ଦୁର୍ଗତିକୁ ଆସୁଛ । ତୁମେ ହିଁ ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ସେହି ସମୟରେ ତ' ପ୍ରଥମେ ୯ ଲକ୍ଷ ଆସିବେ ଯଥା ରାଜା ରାଣୀ ତଥା ପ୍ରଜା । ୮୪ ଜନ୍ମ ୯ ଲକ୍ଷ ତ' ନେବେ ନା । ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନେ ଆସିବେ — ଏହା ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ଯାହାକି ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇନଥା'ନ୍ତି । ପ୍ରଥମରୁ ଆସୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି କମି କମି ଯାଉଥାଏ । ସର୍ବାଧିକ ଜନ୍ମ ୮୪ ଅଟେ । ଏହି ସବୁ କଥା ଅନ୍ୟ ମଣିଷମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଏସବୁ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଗୀତାରେ ଅଛି ଭଗବାନୁବାଚ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝିଗଲଣି । ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ କୃଷ୍ଣେ ରଚନା କରିନାହାନ୍ତି । ଏହା ତ' ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ୮୪ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତରେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହା ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପଢ଼ିବା କଥା, ତୁମେ ଭଗବାନଙ୍କର

ଛାତ୍ର ଅଟ । ଭଗବାନୁବାଚ ନା । ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜାଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ନୂଆ ଦୁନିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗ । ଏବେ ହେଉଛି କଳିଯୁଗ । ବାବା ଆସି କଳିଯୁଗୀ ପତିତରୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପାବନ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ କଳିଯୁଗୀ ମନୁଷ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି — ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର । କଳିଯୁଗୀ ପତିତରୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପାବନ କର । ଅନ୍ତର ଦେଖ କେତେ ଅଛି । କଳିଯୁଗରେ ଅପାର ଦୁଃଖ ରହିଛି । ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ନେଲା ତ ସୁଖି ହେଲେ, କାଲି ମରିଗଲା - ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯିବେ । ସାରା ଜୀବନରେ କେତେ ଦୁଃଖ ମିଳିଥାଏ, ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖର ଦୁନିଆ । ଏବେ ବାବା ସୁଖର ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଉତ୍ତମରୁ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ବା ନାରୀ ହେଉଛ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କ ସଦୃଶ ହେବାପାଇଁ । ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିଥା'ନ୍ତି କାହିଁକିନା ଜାଣିଥା'ନ୍ତି ମୁଁ ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଠପଢ଼ି ଅମୁକ ହେବି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ତୁମେ ଯୋଗ ଲଗାଉଛ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଶିବଙ୍କ ସହିତ ଯିଏକି ତୁମକୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ପିତା, ମୋତେ ମନେପକାଅ ଯାହାଙ୍କର ତୁମେ ଶାଳିଗ୍ରାମ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ସେ ହିଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜେ ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ କାହାର ସନ୍ତାନ ନୁହେଁ, କାହାଠାରୁ ପାଠ ମଧ୍ୟ ପଢିନାହିଁ । ମୋର କେହି ଗୁରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ଗୁରୁ ଅଟେ । ମୋତେ ପରମ ଆତ୍ମା କୁହାଯାଉଛି । ଏହି ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି, ମଧ୍ୟ, ଅନ୍ତକୁ ମୁଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ନ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ଜାଣିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । ତୁମକୁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପଢାଉନାହାନ୍ତି ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଶିବବାବା ପ୍ରବେଶ କରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଏହା ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା ଏବଂ ଏହା ଏହି ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ, କାହାର ରାଜା ଖାଇବେ... । ତେଣୁ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଥବା ପୁନର୍ବାର ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ପାଠଶାଳା ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଖୋଲ । ଯେଉଁଠାକୁ ବହୁତ ଆସି ସୁଖର ବର୍ସା ପାଇବେ । ଏବେ ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ରାମ ରାଜ୍ୟରେ ସୁଖ ଥିଲା, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ରହିଛି । କାହିଁକିନା ଏଠାରେ ସବୁ ବିକାରୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ସେଠାରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତାନ ତ ରହିବେ ନା । କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ହେଉଛି ଯୋଗବଳ । ବାବା ତୁମକୁ ଯୋଗବଳ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉଛ । ବାହୁବଳ ଦ୍ୱାରା କେହି ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ନିୟମ ନୁହେଁ । ତୁମେମାନେ ଯୋଗର ବଳ ଦ୍ୱାରା ସାରା ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ନେଉଛ । ଏହା କେତେ ଉଚ୍ଚ ପାଠପଢ଼ା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର । ପବିତ୍ର ହେଲେ ଯାଇ ତୁମେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କଳିଯୁଗୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯାହାକି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବନ୍ଧନ ଅଟେ ସେଗୁଡିକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ସଙ୍ଗମଯୁଗୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମନେ କରିବାକୁ ହେବ । ସତ୍ୟ ଗୀତାକୁ ନିଜେ ଶୁଣିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ସବୁକିଛି ସଫଳ କରିବାକୁ ହେବ । ବହୁତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପାଠଶାଳା କିମ୍ବା ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ଖୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପର ଡିଆସିଲି କାଠି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ବୋମା ଫୁଟାଇ ଆତଶବାଜୀ ଜଳାଉଥିବା ସଦା ବିଜୟୀ ହୁଅ ।
ଆଜିକାଲି ଆତଶବାଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣ ଫୁଟାଇବା ପାଇଁ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୋମା ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ଡିଆସିଲି କାଠି ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମିକ ବୋମାରୂପୀ ବାଣ ଫୁଟାଅ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ସବୁକିଛି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ତ ବାଣ ଫୁଟାଇବାରେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତ ଧନ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ସେମାନଙ୍କର ହେଲା ଆତଶବାଜୀ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ହେଲା ଉଡିବାର କଳାର ବାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିତି । ଏଥିରେ ତୁମେ ବିଜୟୀ ହୋଇଯାଉଛ । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ଡବଲ ଫାଇଦା ନିଅ..ଜଳାଅ ଏବଂ ରୋଜଗାର କର — ଏହି ବିଧି ଗ୍ରହଣ କର ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କୌଣସି ବି ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବା ହିଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପକ ଲିଫ୍ଟରେ ବସିବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****